

Island

Hadrien du Roy

Surfing on the fringes of the abstract and the figurative, Hadrien du Roy's landscapes can be perceived as a mirror for escapism, urging the viewer to seek what is hidden behind the horizon. His sculptures are inspired by ancient tribal totems, representing the link between humans and the unknown or serving as protection from the fear of the infinite.

The central piece, a totem figure standing in an obscure wallpaper landscape is composed of broken-up plaster blocks which are assembled and sculpted into distinctive forms allowing the sculpture to take its shape freely and without restrictions.

For his paintings he adopts the method of erasing certain segments while sticking with the plan of the underlying traces of paint, and recovering them by applying an almost transparent layer so as to create multiple levels and shapes that are not thoroughly controlled.

The most significant aspect of the oeuvre is the fact that he doesn't control the entire process, which urges him to explore the unknown elements and find his own way to express and elucidate them.

Naviguant entre l'abstrait et le figuratif, les paysages d'Hadrien du Roy peuvent être perçus comme un miroir dans lequel on se fondrait, incitant le spectateur à rechercher ce qui est caché derrière l'horizon. Ses sculptures sont inspirées d'anciens totems tribaux, représentant le lien entre l'humain et l'inconnu, ou servant de protection contre sa peur de l'infini.

La pièce centrale; un totem se tenant dans un paysage obscur en papier peint, est composée de blocs de plâtre cassés, réassemblés et sculptés dans des formes distinctes, permettant la sculpture de prendre son apparence de manière libre et sans restriction.

Dans sa peinture, il adopte une méthode d'effacement de certains segments, et se concentre sur le plan que laissent les couches inférieures de peinture. L'artiste les recouvre en appliquant de fines couches, presque transparentes afin de créer plusieurs niveaux et formes qui apparaîtront de manière spontanée. L'aspect le plus significatif de son oeuvre réside dans le fait qu'il laisse une place à l'aléatoire dans son processus, ce qui l'oblige à explorer des éléments inconnus et trouver ses propres moyens d'expressions et de les élucider.

Dansend op de rand tussen abstract en figuratief lijken de landschappen van Hadrien du Roy een escapistische spiegel die de kijker uitdaagt te zoeken naar de geheimen achter de horizon.

Zijn sculpturen zijn geïnspireerd op "ancient tribal totems" om het verband tussen mens en het onbekende uit te drukken of dienen als afweermiddel tegen de angst voor het ondefinieerbare.

Het centrale werk, een totempaal staat in een duistere plaasterplaten hoek welke een gesculpteerde maar vrije en ongeremde compositie vormen.

Voor zijn schilderijen gebruikt hij een techniek waarbij bepaalde delen overlapt worden, terwijl een motief van onderliggende verfsporen overblijft. Hij overdekt ze met een bijna doorschijnende film om zo, ongecontroleerd, meerdere lagen en vormen te creëren. Het intrigerende aan zijn oeuvre is het niet integraal kunnen controleren van het creatief proces waardoor onbekende elementen op hun eigen manier tot uitdrukking komen.